

Munkebo Kulturhus Musikgruppen Oasen

20. SEPTEMBER 2014

Skøre hatte og sange om whiskey ...

Af Ove Eriksen

Folkemusik fra de britiske øer har en ganske særlig tone, uanset om musikken stammer fra England, Skotland eller Irland. Sproget, instrumenteringen og den gennemgående humor gør, at det kan være svært – næsten umuligt – at afgøre, om vi er det ene eller det andet af de nævnte steder.

Den engelsksprogede sangskat er på den måde enorm, og det var orkestret "Irish Mist" ikke sen til at udnytte ved koncerten lørdag eftermiddag i Munkebo Kulturhus.

Nogen kunne godt forledes til at tro, at navnet Irish Mist ("Irsk dis") refererer til den gyldne whiskeylikør af samme navn, men det er ikke tilfældet, hvis man skal tro orkestret selv.

I stedet kommer inspirationen fra den tåge, man ofte oplever en morgen mellem bjergene i Irland. Et fænomen, som bliver smukt

beskrevet i den stemningsfulde sang med netop denne titel, som gruppens mandolin-/bouzuki- m.m. spiller, Ole Knudsen, såvel havde komponeret som sat tekst til.

Udover at håndtere diverse strengeinstrumenter viste Ole sig også som orkestrets "hattedame" med adskillige mere eller mindre komiske hovedbeklædninger undervejs til stor moro for os i publikummet.

Til at binde numrene sammen har gruppen en uforlignelig "talsmand" i Ib Crossing Clausen, der i stil og sprog minder utroligt meget om andre gæve nordjyder som Ib Grønbæk, Keld Thorbjørn og – ikke mindst – Niels Havsgaard.

De øvrige medlemmer er Per Horne, der, udover at synge for på flere numre, også håndterer den sæ-lige irske, håndholdte tromme, bodhran, og Lone Grønkjær på tværfløjte eller mandolin.

Det er åbenlyst, at gruppens inspiration først og fremmest er den legendariske irske gruppe The Dubliners, hvorfra hovedparten af repertoiret er hentet. Den sætliste, der blev lagt frem ved lørdagens koncert indeholdt derfor også en perlerække af klassiske irske sange: "The Black Velvet Band", "The Wild Rover", "Whiskey In The Jar" og "Molly Malone" (også kendt som Cockles and Mussels), som alle kan synge med på.

Den irske humor fornægter sig ikke i sange som "I Tell Me Ma", "The Mermaid" og "Don't Give Up 'Til It's Over" (Det er aldrig for sent at give op).

Et enkelt dansk nummer havde også sneget sig ind, og apropos humor, var det ikke helt uventet "Jagten går ind", skrevet af Keld Thorbjørn til gruppen Slåbrockband tilbage i 80'erne om jægeren, der er "så glad for dyr, så han lukker altid øjnene, når han sky'r".

Men der blev også plads til musik fra andre grupper og solister. Den store skotske troubadour Donovan var repræsenteret med to sange "To Try For The Sun" og "Colours", og englænderen Ralph McTells udødelige "Streets Of London" gav også anledning til "syng-med" stemning.

Tonen i den britiske musik er som hovedregel munter, men alvoren sneget sig ind i Mickey McConnells smukke "Only Our Rivers Run Free" om situationen i Nord-Irland i 1970'erne, og "The Sands Of Sudan", af Howard Forde, der behandler et alvorligt emne som hungersnøden på Afrikas Horn.

Men igen, det her var en fest, og det blev understreget i "det nærmeste, vi kommer på rock'n'roll", som Ib Clausen konstaterede med et glimt i øjet ved præsentationen af sangene "Lord Of The Dance", "Working Man", "Farewell To Carlingford" og "Manchester Rambler".

Når man har været i Irland og oplevet stemningen, menneskene, naturen etc. var denne koncert som at være der igen. Der manglede kun, at Michael Flatley og hans Riverdance kompagni også havde været på scenen.

"Jeg føler mig godt nok privilegeret, at jeg kan det her pis" konstaterede Ib Krossing Clausen undervejs. For os andre var det et privilegium, at han/de ville dele det med os – tak for en superoplevelse.